

COLLECTIO RITUUM

IN USUM CLERI

DIOECESIS MONASTERIENSIS

AD INSTAR

APPENDICIS RITUALIS ROMANI

CUM APPROBATIONE

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

JUSSU ET AUCTORITATE

EXCELLENTISSIMI ET REVERENDISSIMI DOMINI

JOANNIS

EPISCOPI MONASTERIENSIS

ARCHIEPISCOPI NICOPSITANI

ITERUM EDITA

1931

MONASTERII GUESTFALORUM
SUMPTIBUS LIBRARIÆ REGENSBURGIANÆ

Figur zum der Pfandkugel
Till.

CAPUT 4

DE PROCESSIONE

IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

Decenter ornentur ecclesiæ et parietes viarum, per quas est trans-eundum, tapetibus et aulæis, et sacris imaginibus, nec non arboribus, floribus, frondibus virentibus. Viæ et plateæ insuper sint bene mundatæ, ac stratæ floribus, et gramine viridi.

2 In quatuor distinctis locis erectæ sint mensæ ad instar Altaris cum umbellis desuper, pulchre et decenter ornatæ, in quibus substrato corporali collocari possit ostensorium, dum quatuor Evangeliorum initia cantantur.

3 Deputentur porro principales aliquot viri pro portando baldachino, sub quo Sacerdos cum venerabili Sacramento incedere debet. — Deputentur insuper sex vel saltem quatuor Clerici, vel honesti viri, aut juvenes laici veste talari et superpelliceo induti, qui ab utraque parte baldachini deferant faces aut candelas ceræ albæ accensas; et cum lumina, quæ aperta gestantur, haud raro improviso vento vel pluvia exstinguantur, Parochus insuper curet, ut quatuor aut saltem duæ laternæ pulchriores cum candelis intus accensis in Processione hinc inde circa Ss. Sacramentum deferantur. — Designetur etiam Clericus, qui bursam albi coloris cum corporali et hunc librum Ritualem gestet. — Præterea, in quantum possibile est, adsint

duo Diaconi parati, qui Evangeliorum initia sollemniter cantent. Proinde Subdiaconus, qui in Missa sollemni ante Processionem celebrata inserviebat (dummodo diaconali Ordine sit insignitus), deposito manipulo, induat stollam transversam et dalmaticam. Reliquus vero Clerus saltem veste talari et superpelliceo indutus Processioni assistat.

4 Omnibus tempestive paratis, et Missa sollemni coram exposito Ss. Sacramento rite celebrata, Sacerdos accepto pluviali albo, stans in medio ante gradus Altaris, imponit thus in duobus thuribulis (vel saltem in uno) sine benedictione, et accepto uno ex duobus thuribulis, genuflexus in infimo gradu Altaris, Ss. Sacramentum adhuc in throno positum ter incensat.

5 Deinde accepto velo humerali, et utraque manu extremitatibus veli ante pectus pendentis cooperta, ostensorium a Diacono (stante) sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu genuflexus: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum: inde descendit sub baldachinum, medius inter duos Diaconos hinc inde pluvialis fimbrias elevantes, et duo thuriferarii (in ecclesiis minoribus saltem unus) præcedunt, continuo Ss. Sacramentum incensantes.

6 Omnes præcedunt ordine ut alias, nudo capite et, in quantum possibile est, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos aliosque convenientes cantus pro longitudine Processionis devote concinentes, vel pias preces de more recitantes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum:

Pan-ge, lingua, glo-ri - ó-si Cór-po - ris my-sté-

ri - um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi

pré-ti - um Fructus ventris ge - ne-ró-si Rex ef-fú-dit

gén-ti - um. (In fine Hymni: A-men.)

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órdine.

In suprémxæ nocte cenæ,
 Recúmbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit:
 Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit,
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cernui:
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat ritui;
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio:
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio. Amen.

Statio ad I Altare

Ad primum Altare cum pervenerit Processio, sistunt omnes et, intermisso cantu Hymnorum, Sacerdos Ss. Sacramentum tradit Diacono collocandum super Altare, in quo antea corporale fuerat extentum, et deposito velo humerali ascendit ad medium Altaris. Diaconus vero cantaturus pri-

mun Evangelium ponit librum Evangeliorum super Altare, factis debitis genuflexionibus. Tunc Sacerdos, stans in suppedaneo Altaris, ministrante Diacono, imponit incensum cum benedictione; Diaconus dicit flexis genibus: Munda cor meum, accipit librum de Altari, et rursus genuflectens petit benedictionem a Sacerdote dicens: Jube, domne, benedícere, qui respondet: Dóminus sit in corde tuo etc. Accepta benedictione Diaconus osculatur manum Sacerdotis, et, facta prius Venerabili reverentia, præcedente thuriferario ac duobus acolythis cum luminaribus, vadit cum altero Diacono a sinistris ad cantandum sequens Evangelium, ut in Missa sollemni. Sacerdos vero, facta genuflexione, se retrahit ad cornu Epistolæ, et cantato Dóminus vobiscum, faciem vertit versus Diaconum cantantem Evangelium, ibique stat junctis manibus, ut in Missa sollemni.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

✠ Inítium sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Matth. 1, 1-16

R. Glória tibi, Dómine.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam et fratres ejus. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naásson. Naásson autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uriæ. Sálomon autem genuit Róboam. Róboam autem genuit Abiam. Abías autem genuit Asa. Asa autem genuit Jósaphat. Jósaphát autem genuit Joram. Joram autem genuit Ozíam. Ozías autem genuit Jóatham. Jóatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. Ezechías autem genuit Manássen. Manásses autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. Josías autem genuit Jechoniam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Jechonias genuit Saláthiel. Saláthiel autem genuit Zoróbabel. Zoróbabel autem genuit Abiud. Abiud autem

genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleázar. Eleázar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. **R.** Laus tibi, Christe.

Sacerdos osculatur librum sibi delatum, dicens: Per evangélica dicta deleantur nostra delicta, et incensatur more solito a Diacono, et sic etiam post reliqua Evangelia.

Tunc Sacerdos, stans in medio ante gradus Altaris, imponit incensum absque benedictione, et genuflexus Ss. Sacramentum ter incensat. Dein adhuc in genua provolutus, cum Diaconis sibi assistentibus cantat, Choro respondente:

Cantus Monasteriensis

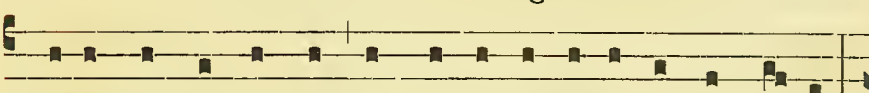
Chorus:

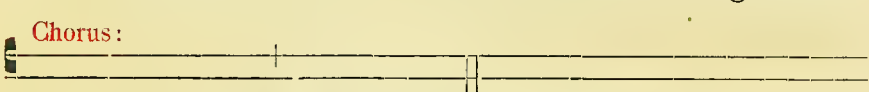
Chri-ste, Fi-li De-i vi-vi: **Mi**-se-ré-re no-bis.

Ut ve-ram re-ve-rén-ti-am er-ga hoc tam ve-ne-rá-

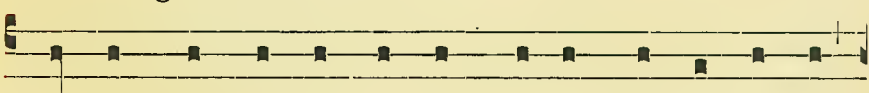

bi-le Sa-cra-mén-tum in no-bis exci-tá-re di-gné-ris:

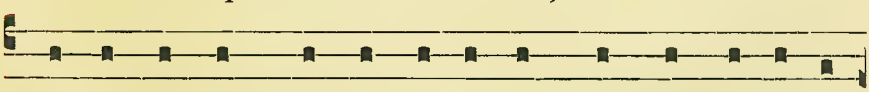

Chorus:

Te ro-gá-mus, au-di nos.

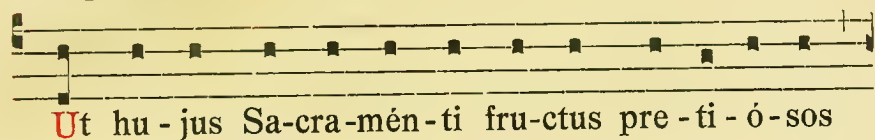
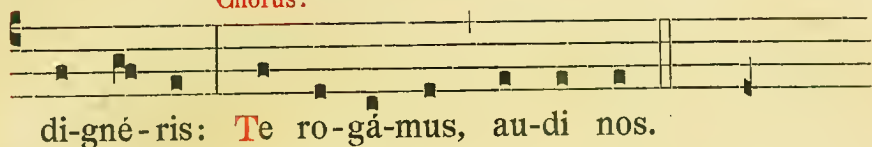

Ut ad fre-qué-n-tem u-sum hu-jus Sa-cra-mén-ti

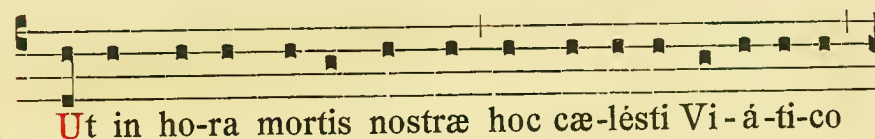
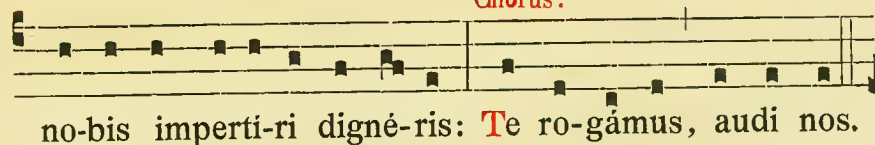

per in-te-gram con-fes-si-ó-nem nos per-dú-ce-re

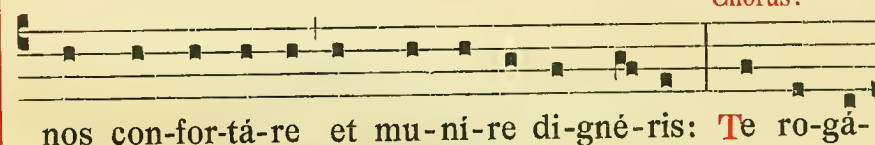
Chorus:

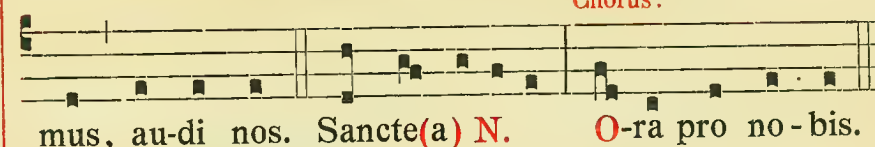
Chorus:

Chorus:

Chorus:

Sacerdos surgit et cantat:

Orémus.

Oratio

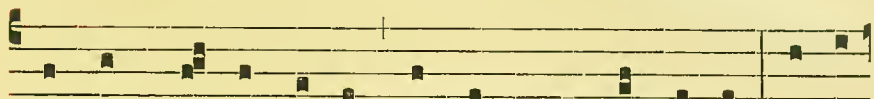
Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiônis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sânguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Dein resumpto velo humerali ascendit in suppedaneum, et facta genuflexione, accipit ostensorium, et versus ad populum dat semel benedictionem sub silentio.

7 Mox continuatur Processio, et resumitur cantus Hymnorum, ut sequitur:

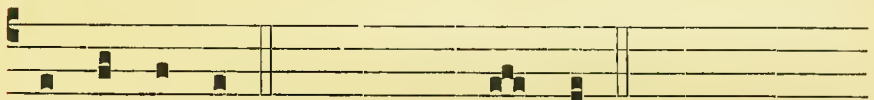
Sa-cris sol-lém-ni - is jun-cta sint gáu-di - a,

Et ex præ-cór-di - is so-nent præ-cò - ni - a; Re-cé-

dant vé-te-ra, no-va sint ómni - a, Corda, vo-ces

et ó-pe-ra. (In fine Hymni: A-men.)

Noctis recólitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedisse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Dominicum datum discíplis,
Sic totum ómnibus, quod totum singulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragilibus córporis férculum,
Dedit et tristibus sánguini póculum,
Dicens: Accipite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum:
O res mirábilis: mandúcat Dóminum
Pauper servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus:
Sic nos tu visita, sicut te cólimus;
Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.

Amen.

Statio ad II Altare

Ad secundum Altare fiunt omnia, ut ad primum, excepto quod Diaconus cantat sequens Evangelium:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

✠ Initium sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 1, 1-8

R. Glória tibi, Dómine.

Initium Evangélii Jesu Christi, Fílii Dei: Sicut scriptum est in Isaia Prophéta: Ecce, ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Fuit Joánnes in desérto baptizans, et prædicans baptismum pæniténtiæ in remissionem peccatórum. Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, et Jerosolymitæ univérsi, et baptizabántur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta sua. Et erat Joánnes vestítus pilis caméli, et zona pellicea circa lumbos ejus, et locústas et mel silvéstre edébat. Et prædicábat dicens: Venit fórtior me post me, cujus non sum dignus procúmbens sólvare corrigiam calceamentórum ejus. Ego baptizávi vos aqua: ille vero baptizábit vos Spíritu Sancto. **R.** Laus tibi, Christe.

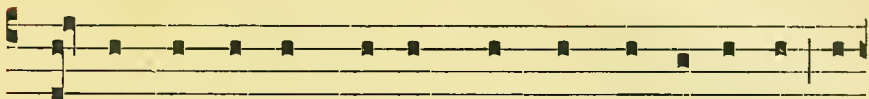
Post incensationem Ss. Sacramenti, Sacerdos in genua provolutus cantat cum ministris sacris:

Cantus Monasteriensis

Chorus:

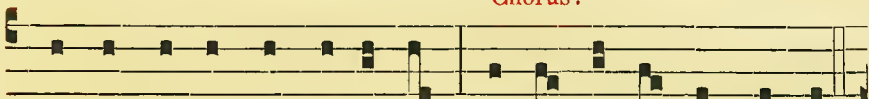

Chri-ste, Salvá-tor mundi, De-us: Mi-se-ré-re no-bis.

Ut te Dó-mi-num De-um no-strum ad-o-ré-mus, et

Chorus:

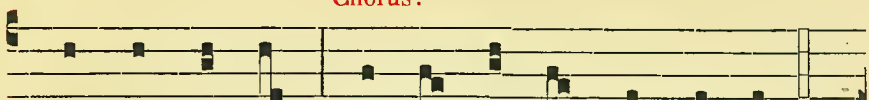

ti-bi so-li ser-vi-á-mus: Te ro-gá-mus, au-di nos.

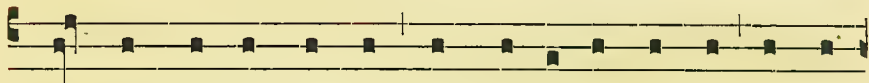

Ut no-men sanc-tum tu-um in va-num non

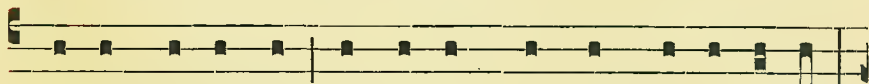
Chorus:

as-su-má-mus: Te ro-gá-mus, au-di nos.

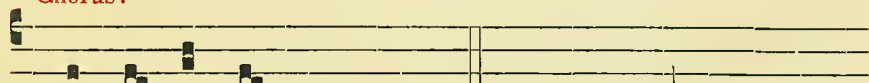

Ut ex to-to cor-de, ex to-ta á-ni-ma, et ex

to-tis vi-ri-bus te De-um nostrum di-li-gá-mus:

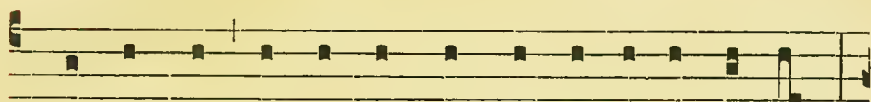
Chorus:

Te ro-gá-mus, au-di nos.

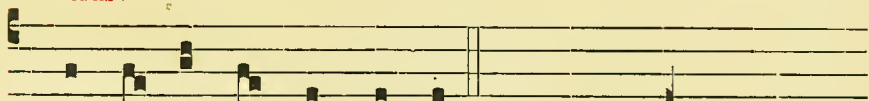

Ut pró - xi-mum no-strum prop - ter te, sic - ut nos-

met - íp-sos ve - re et sin - cé - re di - li - gá-mus:

Chorus:

Te ro - gá-mus, au - di nos.

Chorus:

San-cte(a) N.

O-ra pro no - bis.

Sacerdos stans, cantat:

Orémus.

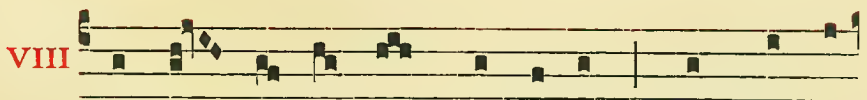
Oratio

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium subláta formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Christum, Dóminum nostrum.

R_y. Amen.

Deinde immediate sequitur benedictio cum Ss. Sacramento, pariter ut ad primum Altare.

8 Continuatur Processio et cantus Hymnorum:

Ver-bum su-pér-num pród-i - ens, Nec Pa-tris

linquens déx-te - ram, Ad o-pus su - um éx-i - ens,

Ve-nit ad vi-tæ véspe-ram. (In fine Hymni: A - men.)

In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convêscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxilium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Statio ad III Altare

Observatis reliquis ut supra ad primum Altare, cantatur sequens Evangelium:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

✠ Inítium sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Luc. 1, 5-17

R. Glória tibi, Dómine.

Fuit in diébus Heródis, regis Judææ, sacerdos quidam nómine Zacharias, de vice Abía, et uxor illius de filiábus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatióibus Dómini sine queréla, et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth stérilis, et ambo processissent in diébus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungerétur in órdine vicis suæ ante Deum, secúndum consuetúdinem sacerdotii, sorte éxiit, ut incénsum póneret, ingressus in templum Dómini: et omnis multitúdo pópuli erat orans foris hora incénsi. Appáruit autem illi Angelus Dómini, stans a dextris altáris incénsi. Et Zacharias turbátus est videns, et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas, Zacharia, quóniam exaudíta est deprecátio tua: et uxor tua Elisabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem: et erit gáudium tibi et exsultátio, et multi in nativité ejus gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino: et vinum, et sícera non bibet, et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ: et multos filiórum Israel convértet ad Dóminum, Deum ipsórum: et ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Eliæ: ut convértat corda patrum in filios, et incrédulos ad prudentiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam.

R. Laus tibi, Christe.

Incensato Ss. Sacramento ut supra, Sacerdos in genua provolutus cantat cum ministris sacris:

Cantus Monasteriensis

Chorus:

Chri-ste, Red-émp-tor mun-di, De-us: Mi-se-ré-re

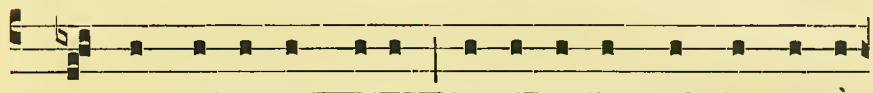

no-bis. **U**t ad ve - ram pæ - ni - tén - ti - am nos per -

Chorus:

dú - ce - re di - gné - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

Ut Ecclé - si - am tu - am ré - ge - re et con - ser - vá - re

Chorus:

di - gne - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

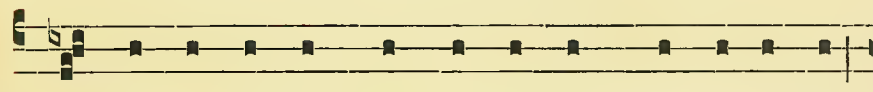

Ut i - ni - mi - cos san - ctæ Ec - clé - si - æ hu - mi - li - á - re

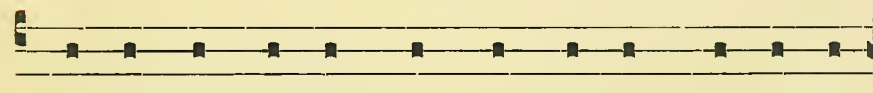
Chorus:

di - gné - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

Ut ré - gi - bus et prin - ci - pi - bus chri - sti - á - nis

pa - cem et ve - ram con - cór - di - am do - ná - re

Chorus:

dig-né - ris: **T**e ro-gá-mus, au-di nos.

Chorus:

San-cte(a) **N**.**O**-ra pro no-bis.

Dein Sacerdos stans, cantat:

Orémus.

Oratio

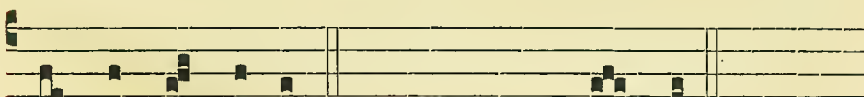
Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus ad-mítte: ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univér-sis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Christum, Dó-minum nostrum. **R**. Amen.

Finita Oratione, datur benedictio cum Ss. Sacramento, ut ad primum Altare.

9 Tunc prosequendo Processionem, cantatur Hymnus:

Sa-lú - tis hu-má-næ Sa - tor, Je-su, vo-lúptas

cór-di - um, Or-bis red-émp-ti Cón-di-tor, Et casta

lux a-mán - ti - um. (In fine Hymni: A-men.)

Qua victus es cleméntia,
 Ut nostra ferres crimina?
 Mortem subíres innocens,
 A morte nos ut tólleress?

Perrúmpis inférnum chaos;
 Vinc̃tis caténas détrahis;
 Victor triúmpho nóbili
 Ad d́exteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
 Ut damna nostra sárCIAS,
 Tuique vultus cómpotes
 Dites beáto lúmine.

Tu, dux ad astra, et sém̃ita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrimárum gáudium,
 Sis dulce vitæ præmium. **A**men.

Statio ad IV Altare

Omnia ut supra ad primum Altare, exceptis sequentibus:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

✠ Inítium sancti Evangél̃ii secúndum Joánnem.

Joann. 1, 1-14

R. Glória tibi, Dómine.

In princíp̃io erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princíp̃io apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánñes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In próp̃ria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri,

sed ex Deo nati sunt. **(Hic genuflectitur)** Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. **R.** Laus tibi, Christe.

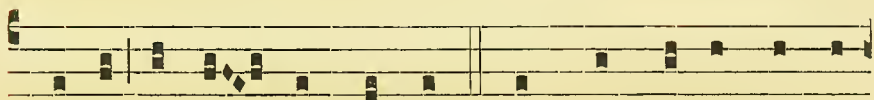
Post incensationem Ss. Sacramenti, Sacerdos in genua provolutus cum ministris sacris canit:

Cantus Monasteriensis

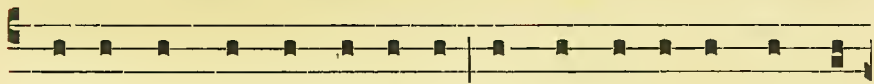
Chorus:

Je-su Chri-ste, Fi-li De-i vi-vi: **Mi**-se-ré-re

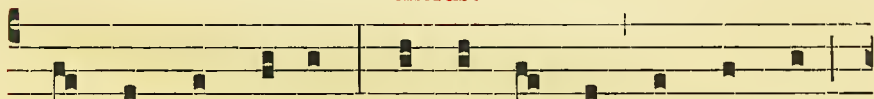

no-bis et ex - áu-di nos. **U**t nos-met-ip-sos in

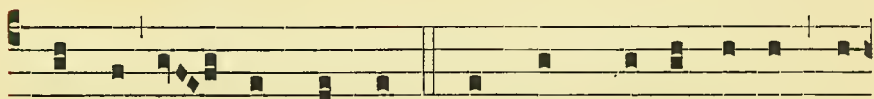

tu-o san-cto ser-vi-ti-o con-for-tá-re, et con-ser-

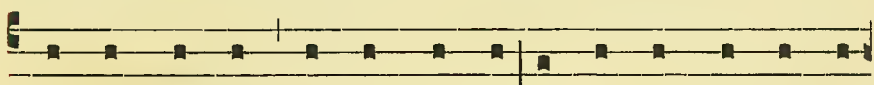
Chorus:

vá-re di-gné-ris: **T**e ro-gá-mus, au-di nos;

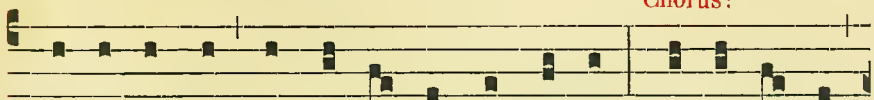

Chri-ste, ex - áu-di nos. **U**t hanc par-óchi - am a

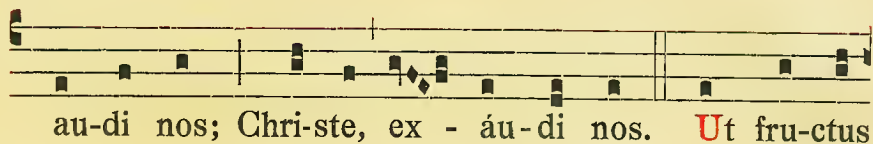

fa-me, pe-ste, bel-lo, cla-de, et ab om-ni confla-

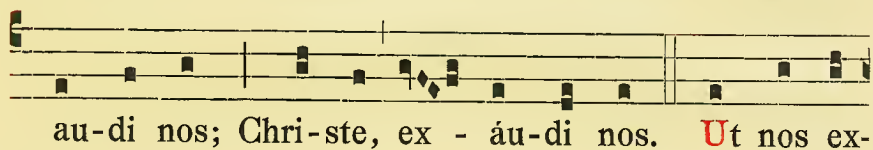
Chorus:

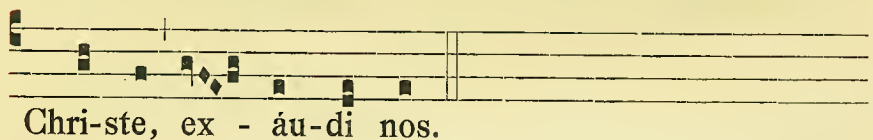
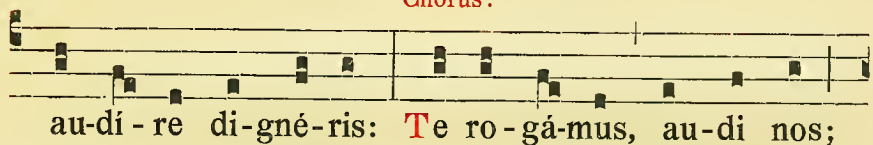
gra-ti - ó - ne li-be-rá-re di-gné-ris: **T**e ro-gá-mus,

Chorus:

Chorus:

Dein Sacerdos stans, cantat:

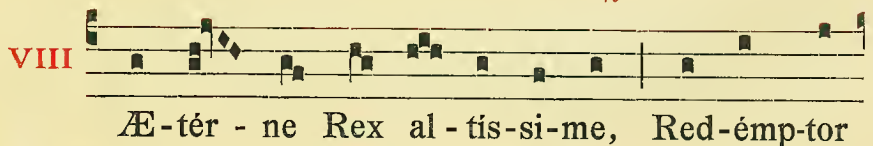
Orémus.

Oratio

Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et nullis nos patiáris adversitátibus, bellis, morbis, tempestátibus ac periculis fatigári; quos pretiósó Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi Córpo-re et Sánguine redemisti. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

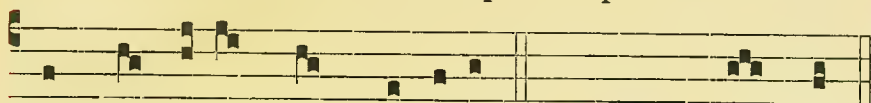
R. Amen.

10 Dein data benedictione cum Ss. Sacramento ut supra ad primum Altare, reditur ad ecclesiam, et interim cantatur Hymnus:

et fi - dé - li - um, Cui mors per - émp - ta dé - tu - lit

Summæ tri - úmphum gló - ri - æ. (In fine Hymni: A - men.)

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cælitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndíta,
Flectat genu jam súbdíta.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut, cum repénite cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débítas,
Reddas corónas pérdítas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. **A**men.

Cum autem Processio appropinquet ecclesiæ, intonatur a Choro Hymnus Te Deum laudamus ut infra pag. 126.

11 Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsint, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorant, et dein surgunt. Finito Hymno Ambrosiano, de more intonatur, Choro prosequente:

Tantum ergo Sacramentum.
Genitori Genitôque.

Interim incensatur Ss. Sacramentum.

Postea ministri sacri cantant:

V. Panem de cælo præstitisti eis, allelûja.

R. Omne delectamentum in se habentem, allelûja.

Deinde Sacerdos stans, dicit:

Orémus.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

12 Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Ss. Sacramento semel benedicit populo in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter reponitur.

13 In ecclesiis minoribus, ubi desint ministri sacri, ipse Sacerdos omnia modo supradicto peragat, dempto tantum Levitarum ministerio. Munda cor meum recitat stans in medio Altaris, dein cantat singula Evangelia in cornu Evangelii, ut in Missa cantata sine ministris.
